

Jindřich Kulhavý: Práce s informacemi a potřeba je hledat

- CZ24 News | 2. srpna 2021

Jsme svědky doby, ve které nás může překvapit možnost získávat obrovské množství informací. Ty jsou často naprosto protichůdné, jejich zdroje je velmi složité prověřit a dlouho uznávání nositelé „pravdy“ zneužívají natolik své výsadní postavení, že se z nich stala naprosto tendenční a falešná média. Lidi jsou poté rozděleni do určitých skupin, to podle toho, kdo je jak ochotný informace hledat a prověřovat. To vše slouží k roztržštění společnosti s někdy až fatálními důsledky. Poslední rok a půl navíc totálně zamíchal se složením těchto skupin. Pojdme do nich nahlédnout. Jde o sociální bubliny, které někdy splývají, jindy ostře ohraničené.

Prvními zásadními protipóly jsou už dlouho Východ a Západ. Za socialismu jsme se závistí koukali přes plot do Západního Německa a považovali „přátelství“ se Sovětským svazem za trest. Přestože to bylo Německo, kdo ukončil naši prvorepublikovou prosperitu a Sověti se zásadně zasloužili o naše osvobození, Západ nám na první pohled začal společensky i ekonomicky utíkat. Je třeba si říct, že v roce 1948 to byl náš národ, kdo si vybral komunisty a cestu socializace. Od války jsme měli 3 roky na rozhlédnutí se a rozhodnutí, udělali jsme však pod tíhou okolností zásadní chybu. I když při pohledu na současný dekadentní Západ možná ne až takovou. Po roce 1989 jsme ji však opakovali a s heslem vše sovětské bylo špatné došlo k výprodeji všeho cenného a přimknutí se k americkým Demokratům. Při pohledu na tři desítky let starou historii to byl omyl minimálně stejně zásadní jako ten v roce 1948. Varováním nám mělo být bombardování Srbska a podkuřování Havlovi ze strany americké diplomacie. Od té doby se řítíme do propasti a nadále ztrácíme samostatnost a svrchovanost. Jistě, rok 1989 byl řízenou událostí s jasným úmyslem, ale to jsme v té době úplně nevěděli. Jak naivními jsme byli. Pohled na poválečnou historii má tak svůj vývoj a nyní můžeme konstatovat, že jsme v těch dobách udělali dvě zásadní chyby. Nicméně doba socialismu měla svá pozitiva stejně, jako ta po roce 1989. Minimálně bylo po ní na čem stavět, tedy než to bylo rozprodáno.

Výše uvedené přerostlo v nynější protiklady v podobě Ruska vs EU. To už je přítomnost a mediální masáž samozřejmě protěžuje EU. Vstup do ní byl třetí poválečný zásadní omyl. Předcházelo mu rozmetání bývalého státního majetku, který skončil v rukách západních společností. Nemovitosti skupili Italové, vodu Francouzi, průmysl většinou ovládli Němci a co šlo zplundrovat, tam byli převážně Američané. Nám toho moc nezbylo, zvláště když především díky Kalouskovi přišel stát pomocí církevních restitucí o další pozemky, nemovitosti a peníze. A to ještě tento zaprodanec společně s pár dalšími koketuje se sudetoněmeckým Landsmannschaftem, který si brousí zuby na velkou část našeho území. Bruselská diktatura tak nahradila moskevskou a její dopady začínáme pociťovat mnohem více, než jsme si kdy dokázali představit.

Provázanost s EU je dle jedněch natolik složitá, že opustit tohoto molocha směřujícího výrazně doleva bude těžké. Dle druhých je nejvyšší čas to udělat, protože by tím bylo možné konečné ztráty stále ještě eliminovat. Rusové jsou světová velmoc, která se vyvíjí. USA a Německo naopak ztrácí svou prestiž, a především Berlín se v evropském prostředí vrací k létům před 2.světovou válkou. O zkaženosti současného Západu lze vést dlouhé polemiky a opět je to o tom, jak pracujete s informacemi. Realita, kterou byly nakonec zmanipulované americké prezidentské volby, ukazuje na to, že demokracie je celosvětově na ústupu. Udělat si v tom jasno znamená vypnout televizi a vrátit se k odborným knihám, které pomohou pochopit, co se děje. A cesta Západu už zdaleka nevypadá tak krásně rovná. V podstatě vede do propasti.

Nakonec tu máme třetí zásadní rozdělení. Covidová mafie postavená na touze po ještě větších ziscích a moci a ovládající média a bankovní sektor, tedy mimo jiné, zkorumpovala i politickou scénu napříč po celé planetě. Bez ohledu na kvalitu života zdevastovala svět během jednoho roku v natolik nebývalé míře, že jakákoliv válka, třeba i ta nejhorší 2.světová, nezasáhla tak obrovský prostor a dominance jednoho jediného problému nebyla v minulosti nikdy tak zjevná. Přitom jde jen o přípravu na další fázi převzetí totální moci. Jestliže spuštění migrace byl jen takový „rozpink“, teprve až covid nám ukázal sílu úzké nejmajetnější vrstvy. Pár rodin vládne světu. Rothschildy, Rockefeller, Du Ponty, Waltony a Sorose zná každý, potomky slavných benátských a italských rodin shromažďujících majetky tisíc let už méně, Borgiovci zdaleka nejsou jen součástí historie stejně, jako britská královská rodina. Jejich majetek v časopisu Forbes nenajdete, nicméně je mnohem větší, než kdokoli tuší. A v zákrytu je pár dalších.

Covid rozdělil definitivně lidi a postavil je proti sobě. Opět je dost informací, které lze získat, a poté se přidat k jedné ze stran. Bohužel jasně vnímáme, komu patří média a kdo tu rozděljuje moc a peníze. Záměr je jasný a nikoho z již na očkovaných nevzrušuje, co je do nich aplikováno, proč a jaké mohou být důsledky. Slepě věří propagandě stejně, jako kdysi Němci Hitlerovi. Jenže teď je to celosvětový zádrhel. Absolutní ignorace reality tak vede až k fanatické obhajobě a dalšímu prosazování vakcinace. Následovat bude selekce, ožebračení zbylých a nový restart, ovšem už jen s těmi, kteří zůstali poslušnými. Už nebudou různé sociální bubliny. Buď budete pro a získáte výsady, které zdaleka nebudou tak významné, aby Vás vrátili k životu, který jste žili, nebo budete proti a budete vytěsněni a zlomeni. Nemyslete si, že půjde o dlouhodobý proces. Covid ukázal, co lze změnit za necelé dva roky. Toto je dnešní realita, které se dá ještě vzepřít. Ta vzpoura je však díky společenským změnám téměř nereálná. Přesto lze zůstat svobodným, hrdým a vlastní cestu si hledajícím. Znamená to však hledat informace, naučit se s nimi pracovat a pokoušet se o to, aby lidem došlo, kam byli dovedeni. Neberme to tak, že naše protistrana jsou blbci a tupci, ovce a primitivové. Jsou to stejně chytrí lidé jako my. Jen prostě věří něčemu jinému. Ukažme jim, že se mýlí. Jedině tak se zase spojíme. Ti naočkovaní budou jednou potřebovat naši pomoc. Snad to ocení. Zatím v to můžeme jen doufat.

Autor: Jindřich Kulhavý